

GEBROKEN PLATEN

Bijna een derde van het vruchtbare land in de wereld is in de afgelopen vier decennia verdwenen. Alle bovengrond ter wereld zou binnen zestig jaar onproductief kunnen worden als het huidige verlies doorgaat. Een van de belangrijkste oorzaken van bodemaantasting zijn niet-duurzame landbouwpraktijken. De gezondheid van de bodem wordt vaak verwaarloosd, omdat de aandacht vooral uitgaat naar snelle en intensieve plantengroei – het uiteindelijke ‘product’. Dit is vooral te zien in de landbouwmethode van monocultuur, waarbij één soort gewas jaar na jaar zonder verandering op dezelfde landbouwgrond wordt verbouwd. Het vermindert het potentieel van het land om een breed scala aan plantensoorten te voeden. Met elke herhalingscyclus vermindert het de voedingsstoffen die beschikbaar zijn voor planten om te groeien, waardoor een vicieuze cirkel van afnemende gezondheid van de bodem ontstaat en vruchtbare grond verandert in een dorre woestijn. Geïnspireerd door de wonderen van bodemgezondheid, combineerde milieuartiest Theo Rekelhof zijn passie voor de natuur en liefde voor muziek tot de levendige kunstinstallatie *Soil Symphony*. Door middel van de metafoor van kapotte platen die vastzitten in herhaling, legt hij de absurditeit van monocultuur en de schadelijke effecten ervan op onze bodem bloot. Een kras in de plaat belemmert de beweging van de naald, waardoor het afspelen wordt beperkt tot slechts een fractie van het potentieel van de plaat. In plaats van een volledig scala aan nummers zit het nu vast in een eentonige herhaling van slechts een paar geïsoleerde seconden. Met elk voorbijgaand moment verdiept de kras zich, waardoor de overgebleven muziek geleidelijk verandert in ruis.

THEOREKELHOF.COM

Verre echo

Om de herinnering aan haar overleden ouders levend te houden, zocht reisfotografe Marianna Jamadi urnen die in haar interieur zouden passen. Toen zij in het bestaande aanbod niets kon vinden, besloot zij ze zelf te ontwerpen. Mede geïnspireerd door de vele rituele begrafenissen en crematies die zij tijdens haar reizen fotografeerde, ontwierp zij een sculptuur waarin zij een vaas, een urn en een kandelaar ‘stapelde’. Zo kan de overledene worden herdacht en geëerd via troostende rituelen met kaarsen en bloemen. De urnen worden in kleine oplagen gebakken in de Menat Studio in Mexico City, gebruikmakend van lokale materialen. Ze zijn leverbaar in drie afmetingen, passend bij de interieurs van de verschillende werelddelen. De urnen dragen de naam *Kunokaiku*, een combinatie van het Indonesische *kuno* (‘oud’) met het Finse *kaiku* (‘echo’), wat zoveel betekent als ‘een verre echo’.

MARIANNAJAMADI.COM

